

Vrije Tribune

Knack geeft hier een forum aan columnisten en gastbloggers.

Slagen aan universiteit begint met motivatie en zelf

“De helft van de jongeren die deze week aan het eerste jaar universiteit beginnen, zal zakken” lezen we vorige week in ouders en kersverse studenten niet aangenaam in de oren hebben geklonken. Op de dag dat je aan je hogere studies 50% kans hebt om te mislukken, je zou er voor minder de moed bij verliezen.

En bijna gelijktijdig met deze berichtgeving kwam het idee van een (al dan niet vrijblijvende) toelatings- of oriëntatieproef argumentatie klinkt logisch: als je aan de poort maar streng genoeg selecteert, is de kans op slagen des te groter. Da benadering van het probleem waar mijn universiteit geen voorstander van is. De discussie over zo'n proef is in Vlaande gevoerd. Slagen aan de universiteit heeft immers niet alleen met kennis te maken, maar ook met attitude, motivatie en competenties. Als sportman weet ik maar al te goed dat talent alleen geen garantie biedt op succes. Een (top)sporter winnaar worden als de motivatie of het geloof in het eigen kunnen niet voldoende aanwezig is.

Dat is ook de reden waarom wij aan de Vrije Universiteit Brussel al vele jaren werk maken van een goede begeleiding toekomstige studenten.

Voor toekomstige studenten hebben wij diverse instrumenten ontwikkeld die hen moeten helpen om de juiste studiekeu een opleiding aan de universiteit doe je niet lukraak. Wij proberen de student er actief toe aan te zetten om zijn of haar leren kennen. Het is niet voldoende dat je studenten informatie over de studierichtingen of de onderwijsprogramma's bi leren waar hun eigen talenten liggen. Dat is een proces dat niet alleen met een oriëntatieproef kan worden opgelost er onderwijs moet starten. Daarom is er onze Kieswijzer.

Dit werkboek biedt leerlingen uit het vijfde en het zesde jaar secundair onderwijs een stevige ondersteuning tijdens het ze zelf nagaan hoe goed ze zichzelf kennen (persoonlijke talenten en grenzen), hoe goed ze de uitwegen kennen na he studiemogelijkheden en de beroepen) en welke informatie ze best nog kunnen verzamelen. Naast die Kieswijzer ontwik Brussel ook nog een Studeerwijzer, een boek boordevol informatie en tips over het verwerken van leerstof, het maken van een paper, bachelor- of masterproef, enz.

Nog belangrijker is de doorgedreven begeleiding van de studenten. Zo kunnen studenten die er nood aan hebben altijd Studie en Begeleiding om op een zelfstandige manier de gedoceede leerstof te verwerken, te herhalen en te toetsen. een goede studiemethode of vragen hebben over examens, staan we steeds met raad en daad bij. Voor bepaalde gro topsporters bestaan zelfs aparte begeleidingsprogramma's. De Vrije Universiteit Brussel was ruim 20 jaar geleden de die een dergelijke begeleiding aanbood.

Gelijke kansen

Het organiseren van een toelatingsproef – of ze al dan niet vrijblijvend is speelt geen rol – heeft iets ondemocratisch. V benadering zouden universiteiten dan gaan “shoppen” door enkel nog de meest competente studenten binnen te halen. te verkopen, door te beweren dat een selectie vooraf ervoor zorgt dat de universiteiten de juiste mensen op de arbeid: kenniseconomie broodnodig heeft.

Ik wil uiteraard niet gezegd hebben dat de uitbouw van onze kenniseconomie niet belangrijk is, integendeel. Maar wij h maatschappelijke opdracht te vervullen. Het is onze maatschappelijke plicht om iedereen die over de capaciteiten besc sociale afkomst, de kans te geven om zich in een bepaald vakgebied te ontplooiën. Denk bijvoorbeeld aan de vele allo zoeken in het hoger onderwijs. De slaagcijfers van allochtone jongeren in het hoger onderwijs liggen nog altijd erg laag cumulatie van factoren zoals een verkeerde vooropleiding, het opleidingsniveau van de ouders, de sociale afkomst en c vanuit die vaststelling dat wij gestart zijn met initiatieven rond academische taalvaardigheid.